

(สำเนา)

คำสั่งกรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

ที่ 427/2546

เรื่อง แนวทางการพิจารณาสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ

เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามข้อ 4 ของคำสั่งกรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ / 2546 ลงวันที่ กรกฎาคม 2546 เรื่องมอบอำนาจให้ผู้อำนวยการสำนักงานการขนส่งทางน้ำและหัวหน้าสำนักงานการขนส่งทางน้ำสาขา ในเรื่องการพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีจึงกำหนดแนวทางการพิจารณาสิ่งล่วงล้ำลำน้ำไว้ ดังนี้

1. ทำเทียบเรือ

1.1 ปลายสุดของทำเทียบเรือต้องไม่เกินแนวน้ำลึกหน้าท่าเมื่อน้ำลงต่ำสุด (LLW) ลึกกว่าอัตรากินน้ำลึกเต็มที่ของเรือที่เข้าเทียบท่าตามความจำเป็น โดยคำนึงถึงขนาดเรือและลักษณะภูมิประเทศ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน 1 ใน 5 ของความกว้างแม่น้ำ และกำหนดให้ปลายสุดของทำเทียบเรือมีความลึกหน้าท่าจากระดับน้ำลงต่ำสุดถึงระดับพื้นท้องน้ำเดิม(เป็นเมตร) ตามขนาดของทำเทียบเรือ กำหนดดังนี้

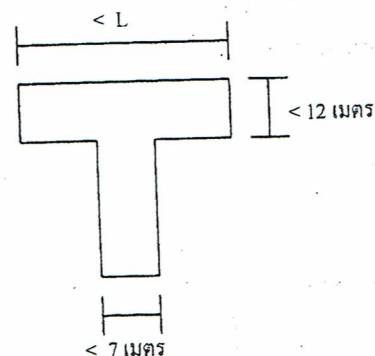
- 1.1.1 ขนาดต่ำกว่า 20 ตันกรอสส์ หน้าท่าความลึกไม่เกิน 1.0 เมตร
- 1.1.2 ขนาดต่ำกว่า 60 ตันกรอสส์ หน้าท่าความลึกไม่เกิน 2.0 เมตร
- 1.1.3 ขนาดต่ำกว่า 100 ตันกรอสส์ หน้าท่าความลึกไม่เกิน 2.5 เมตร
- 1.1.4 ขนาดต่ำกว่า 200 ตันกรอสส์ หน้าท่าความลึกไม่เกิน 3.5 เมตร
- 1.1.5 ขนาดต่ำกว่า 500 ตันกรอสส์ หน้าท่าความลึกไม่เกิน 4.0 เมตร

1.2 กรณีท่าเรืออยู่ในเขตโครงการพัฒนาการขนส่งทางน้ำ ที่กำหนดแนวร่องน้ำ หรือมีแผนการขุดลอกไว้ชัดเจน กำหนดให้ปลายสุดของท่าเรือตามข้อ 1.1 ต้องห่างจากขอบร่องน้ำลึกไม่น้อยกว่า 2 เท่าของความกว้างเฉลี่ยของเรือที่เข้าเทียบท่า

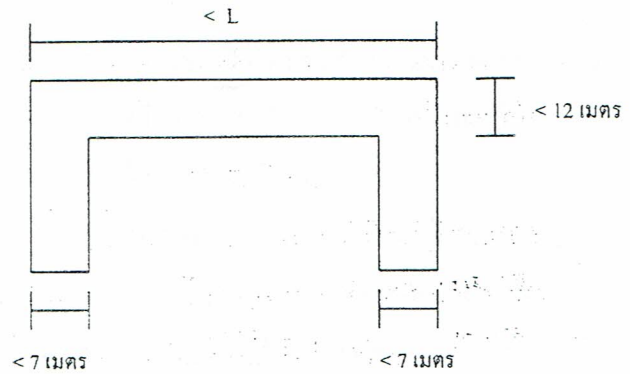
1.3 กรณีท่าเรือยังไม่ได้กำหนดแนวร่องน้ำ ให้ยึดถือขอบร่องน้ำธรรมชาติเป็นหลักและพิจารณาตามข้อ 1.1

1.4 รูปแบบทำเทียบเรือที่พึงอนุญาตมีรูปแบบคือ (L = ความยาวของเรือเฉลี่ย)

- ทำเทียบเรือรูปตัวที (T)

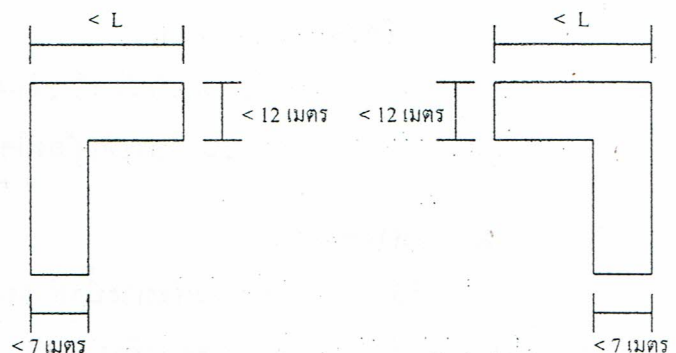
- ทำเทียบเรือรูปตัวยู (U)

- ทำเทียบเรือรูปตัวไอ (I)

- ทำเทียบเรือรูปตัวแอล (L)

1.5 ขอบทำเทียบเรือต้องมีระยะห่างจากแนวเขตที่ดินข้างเคียงไม่น้อยกว่า 1 เมตร

1.6 ทำเทียบเรือต้องมีพุกผูกเรือและอุปกรณ์กันเรือกระแทกทำที่เหมาะสม

1.7 กรณีที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้างต้น ให้ส่งส่วนกลางเป็นผู้พิจารณา

2. สะพานปรับระดับและโป๊ะเทียบเรือ

2.1 สะพานปรับระดับต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับโป๊ะเทียบเรือ มีราวลูกกรงที่แข็งแรงทั้งสองด้าน และความลาดชันของสะพานต้องไม่มากกว่า 1:2 เมื่อน้ำลงต่ำสุด พื้นสะพานปรับระดับต้องจัดทำให้มีลักษณะป้องกันการลื่นและต้องไม่มีสิ่งกีดขวางทางเดิน

2.2 โป๊ะเทียบเรือต้องมีโครงสร้างที่แข็งแรง ทนทาน และมีความปลอดภัย มีอัตราการลอยตัวสูง โดยเมื่อรับน้ำหนักสูงสุดแล้ว พื้นของโป๊ะเทียบเรือต้องอยู่สูงจากระดับน้ำไม่น้อยกว่า 40 ซม. และมีราวลูกกรง

ที่แข็งแรงทุกด้าน ยกเว้นด้านที่เรือเทียบและส่วนที่ต่อกับสะพานปรับระดับพื้นโป๊ะเทียบเรือต้องจัดทำให้มีลักษณะป้องกันการลื่น และต้องไม่มีสิ่งกีดขวางทางเดิน

2.3 ภายในตัวโป๊ะเทียบเรือต้องแบ่งกันผนังกันน้ำเป็นห้อง ๆ อย่างน้อย 3 ห้อง เฉลี่ยต่อความยาว และมีช่องเปิดสำหรับตรวจสอบการรั่วซึม (Man Hole) ทุกห้อง พร้อมทั้งตัวโป๊ะต้องแสดงเส้นแนวน้ำหนักบรรทุก (Load Line) เหนือแนวขอบน้ำ 25 ซม. รอบตัวโป๊ะ (ขณะยังไม่ได้บรรทุกผู้โดยสาร)

2.4 ตัวโป๊ะเทียบเรือต้องมีขนาดที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการใช้งาน โดยคำนวณจากจำนวนผู้โดยสาร 1.20 คนต่อพื้นที่บนโป๊ะเทียบเรือไม่น้อยกว่า 1 ตารางเมตร และต้องมีป้ายแสดงความสามารถรับน้ำหนักบรรทุกทุก มีข้อความว่า “จำนวนผู้โดยสารสูงสุด – คน” (โดยทั่วไประบุจำนวนผู้โดยสาร 1.2 คน ต่อพื้นที่บนโป๊ะ 1 ตารางเมตร)

2.5 ปลายสุดของโป๊ะเทียบเรือต้องยื่นยาวออกไปไม่เกิน 1 ใน 3 ของความกว้างลำน้ำ และไม่เกิน ปลายสุดของสิ่งล่งล้ำลำน้ำข้างเคียง นอกจากกรณีจำเป็นให้นำเสนอส่วนกลางเป็นผู้พิจารณา

กรณีเป็นโป๊ะเทียบเรือสาธารณะ

1) ควรจัดให้มีทางขึ้นหรือลงโป๊ะเทียบเรือแยกออกจากกัน และให้มีเครื่องกันสำหรับคนโดยสารเมื่อเห็นว่าจะมีจำนวนมากเกินไป

2) ต้องมีแสงสว่างเพียงพอ

- บริเวณโป๊ะเทียบเรือต้องมีระดับความสว่างไม่น้อยกว่า 50 – 75 Lux
- บริเวณสะพานปรับระดับต้องมีความสว่างไม่น้อยกว่า 100 – 150 Lux

3. สะพานข้ามลำน้ำ

ให้สำนักงานการขนส่งทางน้ำส่งรูปแบบให้ส่วนกลางเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการอนุญาต ทั้งนี้ให้พิจารณาระดับได้คาน หรือท้องสะพาน แล้วแต่ว่าส่วนใดจะต่ำสุด เป็นระดับเพื่อพิจารณาระยะความสูงของสะพานกับระดับผิวน้ำ

4. ท่อหรือ สายเคเบิล

4.1 การวางท่อหรือสายเคเบิลผ่านชายหาดของทะเลหรือชายตลิ่ง ต้องฝังท่อหรือสายเคเบิลใต้พื้นดินให้เพียงพอและมีความปลอดภัย แต่ต้องไม่น้อยกว่า 1 เมตร โดยมีให้ส่วนใดส่วนหนึ่งของท่อหรือสายเคเบิลพ่นขึ้นมาเหนือพื้นดิน

4.2 การวางท่อไปกับสะพาน ตัวท่อต้องอยู่ชิดกับตัวสะพานมากที่สุด ระดับใต้สุดของท่อ ต้องอยู่ไม่ต่ำกว่าระดับท้องสะพานหรือระดับต่ำสุดของคาน แล้วแต่ว่าส่วนใดจะต่ำสุด และในกรณีที่มิได้โครงสร้างรับท่อวางขนานไปกับสะพานจะต้องไม่มีส่วนใดอยู่ต่ำกว่าระดับท้องสะพานหรือระดับต่ำสุดของคาน และต้องไม่มีส่วนใดยื่นล้ำเกินแนวช่องลอดค่อมสะพาน และต้องอยู่ในแนวเดียวกับค่อมสะพาน โดยที่สะพานดังกล่าวต้องเป็นสะพานคอนกรีตเสริมเหล็กและชอบด้วยกฎหมาย ส่วนสะพานที่สร้างด้วยวัสดุอื่นให้ส่วนกลางเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการอนุญาต

4.3 การปักเสาไฟฟ้าพาดสายเพื่อจ่ายกระแสไฟฟ้าหรือเพื่อการอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และการปักเสาวางท่อน้ำประปาหรือเพื่อการอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ให้ปักเสาให้ชิดแนวขอบฝั่งมากที่สุด เพื่อมิให้เกิดขวางทางเดินเรือ (เฉพาะกรณีปักเสาชานานไปกับแนวลำน้ำ)

4.4 กรณีที่มีการขออนุญาตปักเสาไฟฟ้าหรือเสารับท่อ เพื่อพาดสายหรือวางท่อข้ามลำน้ำ ให้ส่วนกลางเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนอนุญาต

5. เชือกกันน้ำเซาะ (ป้องกันตลิ่ง)

5.1 ต้องมีรูปแบบที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อร่องน้ำ กระแสน้ำ ตลิ่ง และบริเวณข้างเคียง

5.2 ต้องมีโครงสร้างที่แข็งแรงและอยู่ในแนวฝั่งเดิมมากที่สุด หากมีส่วนที่ยื่นเข้าไปในน้ำให้มีเฉพาะส่วนที่จำเป็น

5.3 ความลาดชันของเชือกกันน้ำเซาะไม่เกิน 1 : 3 โดยแนวสันเชือกด้านบนต้องอยู่ที่แนวกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดิน สำหรับบริเวณร่องน้ำที่แคบหรืออาจเป็นอันตรายต่อการเดินเรือ เชือกต้องมีลักษณะตั้งตรงและไม่มีความลาดชันยื่นออกมาในแนวน้ำ

5.4 กรณีการก่อสร้างอยู่ในเขตโครงการพัฒนาการขนส่งทางน้ำที่กำหนดแนวร่องน้ำทางเรือเดินหรือมีแผนการขุดลอกไว้ ส่วนปลายสุดของเชือกกันน้ำเซาะที่มีลักษณะลาดเอียงต้องอยู่ห่างจากขอบร่องน้ำทางเรือเดินไม่น้อยกว่า 15 เมตร

5.5 ส่วนปลายสุดของเชือกต้องยื่นไม่เกิน 1 ใน 8 ของความกว้างลำน้ำ โดยกำหนดจากตลิ่งถึงตลิ่งบริเวณที่ขออนุญาต

5.6 ลำน้ำที่กว้างไม่เกิน 15 เมตร ในบริเวณที่ขออนุญาต ให้ตัวเชือกมีลักษณะตั้งตรงและไม่มีความลาดชันยื่นออกมา

6. กานเรือ

ให้ส่งส่วนกลางเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการอนุญาต

7. โรงสูบน้ำ

7.1 โรงที่ติดตั้งเครื่องสูบน้ำต้องอยู่บนฝั่งหรือบนตลิ่ง

7.2 การต่อท่อสูบน้ำเมื่อต่อเชื่อมกับเครื่องสูบน้ำแล้วต้องวางขนานกับแนวเสาของโรงสูบน้ำจนถึงพื้นดิน แล้วจึงวางนอนไปตามแนวพื้นดินใต้น้ำ และปลายท่อต้องอยู่ต่ำกว่าระดับน้ำลงต่ำสุดไม่น้อยกว่า 1 เมตร

7.3 ให้กำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตต้องติดตั้งเครื่องหมายและสัญญาณแสดงเพื่อความปลอดภัยในการเดินเรือทั้งเวลากลางวันและเวลากลางคืน

8. กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ

8.1 ตัวกระชังต้องทำด้วยอวนหรือวัสดุอื่นใดที่มีลักษณะและคุณสมบัติเช่นเดียวกับอวน และเมื่อน้ำลงต่ำสุดก้นกระชังต้องลอยอยู่สูงกว่าพื้นท้องน้ำ

8.2 วัสดุที่ใช้พุงกระชังต้องลอยพื้นน้ำ และสามารถมองเห็นได้ชัดเจนตลอดเวลา

8.3 การปักเสายึดตัวกระชังด้านที่ขวางน้ำต้องปักห่างกันไม่น้อยกว่า 3.00 เมตร หรือเท่าที่จำเป็นต่อการใช้งาน

8.4 กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำต้องไม่กีดขวางทางเรือเดิน หรือกระทบกับการไหลของน้ำ

8.5 ต้องติดตั้งธงสีแดงและไฟสัญญาณเป็นระยะโดยรอบขอบเขตที่วางกระชัง ตามความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่

8.6 กรณีที่รูปแบบกระชังไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้างต้น ให้เสนอส่วนกลางเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนอนุญาต

9. สำหรับรูปแบบอื่นใดที่ไม่เข้าข่ายในข้อ 1-8 ให้ส่งส่วนกลางเป็นผู้พิจารณา

10. ให้รองอธิบดีผู้รับผิดชอบสำนักงานการขนส่งทางน้ำและสำนักงานการขนส่งทางน้ำสาขาเป็นผู้รับผิดชอบกำกับดูแล ติดตามการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2546

(ลงชื่อ) วันชัย ศารทูลทัต

(นายวันชัย ศารทูลทัต)

อธิบดี

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

สำเนาถูกต้อง

ศุภกาญจน์ หาญบาง

(นางสาวศุภกาญจน์ หาญบาง)

นักวิชาการขนส่ง 4

ศุภกาญจน์ /กัศ/ทาน